

796

post
m. Maium.

Alcvinus Osbaldum, expulsus regem Northanhumbriorum hortatur; ut se in monasterium abstrudat neu patriam impugnet.

796 post m. Maium.

Cod. H fol. 13—13'.

Edd. F 167, J 66. — Migne col. 230.

109.

DILECTO AMICO OSBALDO¹ ALCHVINE DIACONUS SALUTEM.

Poenitet^a me tui, quia non oboedisti mihi, qui ante biennium persuasi tibi in litteris meis laicam te demittere conversationem et Deo servire secundum votum tuum. Ecce modo peior fama, infeliciores causa turbavit vitam tuam. Revertere tamen, revertere et imple quod vovisti.

Et quere causam, quomodo ad Dei servitium pervenire valeas, ne pereas cum impiis, si innocens es de sanguine domini tui. Si vero nocens in consensu vel consilio, confitere peccatum tuum et reconciliare^b Deo et fuge societatem sceleratorum. Melius est tibi amicitia Dei et sanctorum quam inique agentium.

Noli addere peccatum super peccatum per vastationem patriae, per sanguinis effusionem. Cogita, quantus sanguis per te vel per propinquos tuos regum principum et populi effusus est. Infelix generatio, per quam tanta mala evenerunt patriae. Libera te, obsecro per Deum, ne anima tua pereat in aeternum. Dum lucem habes, curre, propera, festina ad Dei misericordiam, qui paratus est poenitentes suscipere et convertentes ad se consolari; ne veniat tibi dies, qua velis et non possis. Noli erubescitiam obponere tibi demittendi, quod coepisti. Maior est erubescitiam animam tuam perpetualiter perire, quam impios viros praesentialiter deserere. Sed magis, si quoslibet ex illis convertere valeas ab inpetrata malitia, fac diligenter; ut habeas mercedem conversionis tuae a malo et alterius pariter. Et haec est caritas, quae cooperit multitudinem peccatorum; et haec faciens, vive feliciter et valet in pace.

Deprecor, ut haec cartula saepius in praesentia legatur tua; ut recorderis tui ipsius in Deo, et cognoscas, quantam curam iam longe positus habeam salutis tuae.

Si quid valeas suadere genti, cum qua exuleris, de salute sua, noli neglegere; ut citius, Dei donante gratia, pervenias ad tuam etiam salutem.

110.

Alcvinus Carolo regi Hunos subactos gratulatur. Suadet, ut mansueti sacerdotes ad eos mittantur; ne decimae eis imperentur; quo modo ad Christi fidem converti possint².

796 post Aug. 10.

Codd. T fol. 17—19 (T* fol. 15'—16), Paris. 2183 (P) fol. 44—45', Vindob. 458 (X) fol. 186—189, L fol. 144'—148' a.

Edd. Q 7, F 28, J 67. — Migne col. 187.

109. a) corr. in Paenitet H. b) reconciliar corr. in reconciliare H.

110. a) Lemma: Item ad domnum regem de praecatione vere fidei et baptismo catholico novellis populis T; Incipit epistola Alcuini abbatis ad Karolum regem Francorum de conversione Saxonum atque Hunorum P; Dictatus Albinus magistri X (ubi sequitur Dictatus Paulini patriarchae).

1) De quo v. Simeon. Dunelm. 796 (p. 57. 58): Ethelredus rex (Northanhumbriorum) occisus est apud Cobre XIII Kal. Maii; — Osbald vero patricius a quibusdam ipsius gentis principibus in regnum est constitutus, et post XXVII dies omni regiae familiae ac principum est societate destitutus, fugatusque et de regno expulsus, atque ad insulam Lindisfarnensem cum paucis secessit; et inde ad regem Pictorum cum quibusdam e fratribus navigio pervenit. Eardulf enim — regni infulis est sublimatus et — consecratus est VII. Kal. Iunii. J. 2) Hanc epistolam post diem 10. Aug. 796. scriptam esse apparet ex ep. 112 infra. J.